

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN EKSILERET STUDENTS HÆNDELSER

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 76.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874237408/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

— Nej, det véd jeg ikke noget om.

— Jo vist véd De saa. De kan jo nok huske den gamle Møller Niels Tvers nede i Søndermøllen?

— Hvor skulde jeg kunne huske ham, Mogens Lassen? Jeg har jo kun været et Par Maaneder her i Byen.

— Ja, da var Niels Tvers sgu ellers godt kendt, saa det er løjerligt, at De ikke har hørt noget om ham. Se, han havde jo denne Laban af en Søn, Rasmus, der nu har Møllen, og som er et fortrukket Svin. Har De heller aldrig kendt Kristen Mortensen fra Hellersløv?

— Nej.

— Hm, det kan jeg ikke forstaa. Det var i sin Tid den rigeste Bonde i hele Amtet, tør jeg nok sige. Hans Gaard var paa over 90 Tønder Land, som han ejede kvit og frit. Naar han bandede sine Obligationer op, var Banken lige saa høj som det Vandingsstrug, dér staar, og naar han mødte til Hestemarked her i Byen, havde han to store Læderpunge med Specier i hver Lomme. Se, Kristen Morten havde kun én Datter, og det var et rigtigt pænt Pigebarn i sin Tid, rentlig og pæn i alle Maader. Men inab'lig var hun som alle Fruentimmer. Niels Tvers bejlede til Karen, som hun hed, for Sønnen Rasmus, der rigtignok var en lang doven Rad, men Møllen var jo i dejlig Drift, og der var 60 Tønder Land Jord til den, saa naar den og Kristen Mortensens Gaard kom paa én Haand, saa var det jo en farlig nydelig Ejendom. Men Gud hjælpe os, naar der kommer Fruentimmerværvl med i ordentlige Forretninger, saa bliver det bare Skidt, rent ud sagt, Hr. Helmsberg; ja det bliver det sgu. Det maatte Balber Konradsen bekende. Han troede at gøre det saa godt, da han tog Enken nede i Pølsestrædet, der ejede Huset og 2000 Rigsdaler til. Jo, Balberen fik rigtignok Kam til sit Haar, for han gjorde sig gode Venner med en tysk Bogbindersvend og . . .

— Ja men det var jo om Møllerens, De vilde fortælle mig . . .

— Det kunde jo ikke skade, at De ogsaa fik noget at høre om andre Folk i Byen. Det jager jo ikke med Niels Tvers, for han er død for over tolv Aar siden. — Ja se, Kristen Mortensen mente jo begribeligvis, at der kunde være Mening i Niels Tvers's Præposition, som han siger den fortrukne Fuldmægtig Hamstrup — ja han har da ogsaa en sur og gal Kælling, og saa er hun saa storsnudet, at hun ikke vil gaa af Vejen for en Kokasse, men træder lige i den, fordi hun skal stikke Næsen i Vejret. Hver Gang jeg